

la ciutat, secundada en les seves gestions pel diputat a Corts, ha aconseguit que sigui aprovada la proposta elevada des de feia bastant temps al Ministeri del Treball sol·licitant autorització per a que es constituís la «Cambra de la Propietat Urbana», i en data 7 del corrent mes, ha sigut signada la R. O., quina part dispositiva diu així:

«S. M. el Rey (1. D. g.), se ha servido acordar se apruebe la propuesta referida y que se constituya la Cámara de la Propiedad Urbana de Badalona con 24 miembros, divididos en tres grupos con dos categorías cada uno, que elegirán dos miembros cada una de las dos categorías de primer grupo, ocho la categoría primera y cuatro la segunda del segundo grupo, y siete la primera y uno la segunda categoría del tercer grupo».

Felicitem als bons badalonins, que amb tanta cura han intervingut en aquest assumpte a l'ensens que fem vots, per a que continuïn esmersant llurs activitats per a la consecució d'altres millores.

La cobla de l'odi

A propòsit del nomenament de Vila, concedit pel Cap de l'Estat al poble de Mollet, hi ha hagut persones d'aquelles que solament passen la vida dient mal de tot i actuant en sentit negatiu constant, que s'han permès gastar certes bromes al voltant d'aquest assumpte.

Per a que les coses quedin en son degut lloc, passem a donar una explicació de tot el que ha succeït:

L'Ajuntament de Mollet, en sessió pública i a proposta d'un regidor, acordà «per unanimitat» dirigir-se al Govern, sol·licitant la concessió del títol de Vila.

Nostre estimat amic, el digne batlle de Mollet senyor Ricard Canal, visità amb aquest motiu al Diputat a Corts pel districte, a qui exposà l'acord referit, preguntant-li fes les gestions necessàries per a complaure l'Ajuntament. Nostre Diputat atengué tal com se mereixien les justes aspiracions de tot l'Ajuntament, i una vegada, per part de l'Alcalde, li fou tramesa la certificació de l'acord de referència, inicià les gestions que obtingueren satisfactori resultat.

Aquesta és la veritat del fet, que no creiem mereixedor d'ésser tractat per a fer-hi brometa.

I ara aprofitem aquesta ocasió per a manifestar que en el cas del nomenament de Ciutat concedit a aquesta població no va intervenir-hi ningú; va ésser iniciativa personal de nostre Diputat a Corts, que va volguer tenir per el seu poble nadiu, aquest record d'atenció, de índole moral, entre mig dels seus treballs per a aconseguir altres millores materials, alguna de les quals n'estem ventajosament tocant els resultats.

Es més digne de censura el que aquests senyors que es permeten aquestes crítiques, passin per alt, amb la seva acostumada mala intenció, acords d'ajuntaments del districte a iniciativa seva i fóra d'ell, (encara que limítrofes), dirigits a aconseguir títols nobiliaris per a honorar a una determinada personalitat, per altre part molt digna d'aquesta atenció, però que jamai pot tenir la mateixa importància que quant d'un poble es tracta.

Sortosament, tot el districte coneix l'actuació de la cobla de l'odi, i tot comparant, espera arna al bràs l'hora de l'escomesa.

Via fóral.

NOTETES

Acció Catalana no hi ha cap dupte que és un partit polític modern, i d'idees tant noves, que per forsa han de resultar incomprensibles per els que actuem a l'antiga.

Figureu-vos que aquestos senyors han reformat el calendari d'aquest any, *per anticuat*.

La premsa antiga de la capital, del dijous passat, posava la data de primer de Març. Infelissos! «La Publicitat», junyida amb aires moderns i altívols, se rebel·la contra aquesta tirania i posa en sa capsalera: Dijous, 29 de Febrer de 1923.

Que'n vivim d'atrassats, pobres de nosaltres!

Lo conceller de Finances de la Mancomunitat de Catalunya, Secretari General del Banc de Terrassa, i President de la Diputació de Barcelona, en una recent conferència, es permeté el luxe de criticar al gran Balmes a títol de mal català.

Tot això ho feu, perquè al comensament de la conferència un soci de la societat «Catalunya Vella», de Vich, pàtria d'en Balmes, osà preguntar-li si havia llegit L'Etica Elemental, de nostre gran filòsof.

Una pregunta mereix una resposta.

Un prec al nostre conveï, lo simpàtic doctor En Francisco Montañà. Com que en catalanisme, com en totes les coses, *aun hay clases*, li preguem, (que no es pas cap heretjia), que els anuncis que de la seva professió fa publicar en la premsa de la capital, els redacti en català.

No hi ha de perdre res, ans lo contrari, hi guanyarà molt, perquè així no el confondran amb aquestos *Santiaguitos* que fan de la política una professió amb vistes a l'escudella.

I els que senten les idees polítiques, sien les que sien, i les defensen i les han defensades amb tota llealtat, i desinterès, deuen fer-se distingir de'ls altres.

Al menys així ho creiem en aquesta casa, on d'en Montañà se'n guarda agradós record.

Don Santiago de Riva i España, flamant conceller de la Mancomunitat de Catalunya, en qualificar les coses que li són adverses als seus interessos particulars o polítics, usa un lèxic molt poc en consonància amb la nova vestimenta amb que l'ha distingit el «virrei» de Catalunya.

Fa pocs dies, sortí dels seus llavis en forma que denotava contrarietat i despit, la paraula «marranada».

Nosaltres, que en qüestions etimològiques estem a l'altura d'un llenguado al forn, podem assegurar que la paraula «marranada» prové de la castellana de «marrano», com «cochina» vé de la de «cochino», també més castellana que en Bertràn i Musitu, i no compremem com un term «company de causa» com el senyor Santiago, usi aquestes paraulotes, poguent-ne buscar d'altres en nostra rica llengua, com «porcada», per exemple, que ve del «porc».

O bé «tocinada», de «tocino».

Sempre és més fi,

COMARCALS

Montmeló

Ha prè possessió del càrrec de Secretari d'aquest Jutjat Municipal, don Antoni Calzada.

—Adelanten ràpidament les obres del pont sobre el riu Besós, en el camí veïnal d'aquesta localitat amb Vallromanes; així com també les del ramal de carretera que ha d'unir aquest amb aquesta població. Creiem, segons manifestacions de l'enginyer encarregat, que a mitjans d'abril, podrem utilitzar ja tant important millora.

Així sia.

Santa Eulalia de Ronsana

Degut a les gestions de nostre diputat a Corts, don Francisco Torras Villà, fa pocs dies que nostre batlle rebé una comunicació de la Direcció General de Primera Ensenyança, en la que l'assabentaven que per Reial Ordre de 9 de febrer últim, havia sigut concedit a aquesta escola nacional, material pedagògic, consistent en bancs-pupitres bipersonals.

Ha causat molt bona impressió aital notícia, i nosaltres no podem menys que felicitar-nos en, a l'emsem que felicitem també al senyor Torras, qui està demostrant que es desvetlla, per a aconseguir per al districte millores que en poc temps superen en molt a lo que podem esperar els amics que l'hem seguit en la campanya per la redempció del districte.

Badalona

Por Real Orden del Ministerio del Trabajo, de fecha 7 del actual, se concede carácter oficial a la «Cámara de la Propiedad Urbana» de esta ciudad.

La noticia ha causado un efecto extraordinario, toda vez que hacía mucho tiempo venía trabándose para la consecución de ello, y ahora, debido a las gestiones de valiosos elementos, se han visto realizadas tan justas aspiraciones.

—El domingo último, por la tarde, tuvimos el gusto de saludar a nuestro diputado, en ocasión de la visita que hizo a la sociedad coral «El Alba».

—El martes dejó de existir el padre del director del Banco de Badalona, don Pedró Sió. El acto del sepelio constituyó una verdadera manifestación de duelo.

Corresponsal

GAZETILLES

Per Reial Ordre de 9 de febrer passat, ha sigut concedit pel Ministeri d'Instrucció Pública, material pedagògic destinat a aquesta ciutat. Consisteix el material, en bancs-pupitres bipersonals per a nois i noies.

Així ho notificà a nostre alcalde, la direcció general de Primera Ensenyança, per mitjà del nostre entranyable amic, el diputat pel districte, En Francisco Torras Villà.

Per la alcaldia s'ha requerit a la societat Estabanell i Pahisa, perquè s'abstingui d'augmentar el preu del fluïd per a l'enllumenat, sense atemperar-se a les prescripcions de la R. O. del Ministeri del Treball, data 11 d'octubre de 1922.

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Granollers